

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری

اتاق بازرگانی و صنایع
ایران و چین

بولتن خبری اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۲۷ مهر ۱۴۰۴

فهرست

- ۱- مجیدرضا حریری: ایران از چین کالا وارد نمی‌کند
- ۲- نکات حقوقی تجارت با چین: نکته ۱۳
- ۳- شمار کاربران هوش مصنوعی مولد چین به ۵۱۵ میلیون نفر رسید
- ۴- فشار مالی دیجیتال چین، بازارهای سرمایه را تغییر شکل می‌دهد
- ۵- جلسه شورای دولتی خواستار کاهش هزینه‌های لجستیک شد
- ۶- اصلاحات و قدرت گشایش، پیشرفت چین در دوره چهاردهم برنامه پنج ساله
- ۷- تامین امنیت غذایی در چین از وابستگی تا خودکفایی
- ۸- جهان در رکود، چین در صعود

ادعایی عجیب: ایران از چین کالا وارد نمی کند / همه کالاهای چینی بازار قاچاق هستند!

رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و چین گفت: ما از چین کالا وارد نمی کنیم و ورود کالای ساخته شده در کشور ما تقریباً ممنوع است؛ هر چه وارد می شود قاچاق است.

مجیدرضا حریری، در گفتگو با خبرفوری گفت: ۲ هزار و ۵۰۰ ردیف تعرفه کالا که بیش از ۶ هزار قلم کالا می شود وارداتش در ایران به طور رسمی ممنوع است.

وی افزود: ده قلم اول واردات ما از چین قطعات منفصله خودرو برای مونتاژ خودرو، قطعات منفصله لوازم خانگی برای ساخت و مونتاژ در داخل و ماشین آلات صنعتی است.

حریری ادامه داد: شما دیگر کالای چینی در بازار نمی بینید.

خبر فوری

The graphic features a central image of two hands shaking over a blue circuit board pattern. Below this, a gavel is shown striking a red map of China. The text is in Persian and English, providing information about the Iran-China Chamber of Commerce and Industries and a specific legal note regarding asset protection in China.

Iran - China
Chamber of Commerce and Industries
اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

کمیته حقوقی اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین آماده ارائه خدمات
به اعضا، معترزم می باشد

نکات حقوقی تجارت با چین

نکته ۱۳:

در صورت تامین اموال قبل از اقامه دعوی در دادگاه
های چین، خواهان ۳۰ روز فرصت دارد که دعوای اصلی
را اقامه کند.

دبیرخانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

شمار کاربران هوش مصنوعی مولد چین به ۵۱۵ میلیون نفر رسید

براساس گزارشی که روز شنبه ۱۸ اکتبر (۲۶ مهر) منتشر شد، چین تا ژوئن ۲۰۲۵ به ۵۱۵ میلیون کاربر هوش مصنوعی مولد دست یافته؛ رقمی که طی ۶ ماه دو برابر شده است.

طبق گزارش مرکز اطلاعات شبکه اینترنت چین (CNNIC)، این رقم در مقایسه با دسامبر ۲۰۲۴ افزایشی معادل ۲۶۶ میلیون نفر داشته و میزان نفوذ کاربران هوش مصنوعی مولد در کشور را به ۳۶,۵ درصد رسانده است.

در این گزارش آمده است که هوش مصنوعی مولد تدریجاً در زندگی روزمره مردم سراسر چین ادغام می‌شود و گروه‌های جوان، میان‌سال و دارای تحصیلات عالی به عنوان کاربران اصلی در حال گسترش هستند.

افراد زیر ۴۰ سال، ۷۴,۶ درصد از کل کاربران را تشکیل می‌دهند و ۳۷,۵ درصد نیز دارای مدرک دانشگاهی یا بالاتر هستند.

گزارش مذکور تأکید می‌کند که مدل‌های بومی هوش مصنوعی مولد چین محبوبیت زیادی میان کاربران یافته‌اند و کاربردهای گسترده‌ای در زمینه‌هایی چون جستجوی هوشمند، تولید محتوا، پشتیبانی اداری و ابزارهای هوشمند دارند.

همچنین، بهره‌گیری از این فناوری در بخش‌هایی مانند کشاورزی، تولید صنعتی و پژوهش‌های علمی فعالانه در حال بررسی است.

به گزارش CNNIC، نفوذ چین در عرصه جهانی هوش مصنوعی نیز پیوسته در حال افزایش است؛ به گونه‌ای تا آوریل ۲۰۲۵، چین با ثبت ۱,۵۷۶ میلیون درخواست ثبت اختراع مرتبط با هوش مصنوعی، ۳۸,۵۸ درصد از کل جهانی را به خود اختصاص داده است؛ بالاترین سهم در میان همه کشورها.

لیو یولین، مدیر مرکز اطلاعات شبکه اینترنت چین، در این باره گفت: «هوش مصنوعی از یک مفهوم آزمایشگاهی به سرویسی بالغ تبدیل شده که از صدها میلیون کاربر پشتیبانی می‌کند.»

وی افزود: افزایش کاربران، نشانه گذار از مرحله آزمایشی به استفاده روزمره از هوش مصنوعی مولد در سراسر چین است.

این گزارش روز شنبه در کنفرانس منابع زیرساخت اینترنت چین ۲۰۲۵ در پکن منتشر شد.

فشار مالی دیجیتال چین، بازارهای سرمایه را تغییر شکل می‌دهد

کارشناسان شرکت‌کننده در یک اجلاس سطح بالا در پکن در روز شنبه گفتند که شتاب فزاینده دیجیتال‌سازی مالی چین از نوآوری مبتنی بر فناوری به سمت تعمیق اصلاحات نهادی در حال تغییر است و انتظار می‌رود دارایی‌های دیجیتال منطق عملیات بازار سرمایه را دوباره تعریف کنند.

این فشار - که در نشست موازی اجلاس توسعه جهانی تونگژو ۲۰۲۵ بر آن تاکید شد - نشان دهنده نقش رو به رشد دیجیتال‌سازی در پیشبرد اصلاحات نهادی و حمایت از توسعه با کیفیت بالا است.

با ورود بازار سرمایه جهانی به مرحله جدید که با ادغام و چندپارگی مشخص می‌شود، دیجیتال‌سازی به عنوان نیروی محرکه در حال تغییر شکل چشم‌انداز مالی جهانی است.

ژو شیائونگ، دبیر حزب دانشکده مالی دانشگاه اقتصاد و دارایی شانگهای، گفت: «بازار سرمایه چین در حال ورود به مرحله جدیدی است که توسط دیجیتال‌سازی هدایت می‌شود. همانطور که پرداخت موبایلی سبک زندگی مردم را تغییر داده است، دارایی‌های دیجیتال و استیبل کوین‌ها (یک ارز دیجیتال که برای حفظ ارزش پایدار نسبت به یک دارایی خاص طراحی شده است. آنها نسبت به سایر ارزهای دیجیتال نوسان کمتری دارند و همین امر آنها را به یک واسطه مبادله نسبتاً قابل اعتماد در دنیای بلاکچین تبدیل می‌کند.) منطق عملیات بازار سرمایه را دوباره تعریف خواهند کرد.»

این اظهارات در طول جلسه‌ای که بر «الگوی جدید توسعه بازار سرمایه جهانی - فرصت‌ها، چالش‌ها و مسیرهای نوآوری» متمرکز بود، مطرح شد.

ژو خاطرنشان کرد همزمان با اینکه نیروهای مولد باکیفیت جدید، نوآوری مالی را تحریک می‌کنند، این ایده که «همه چیز را می‌توان توکنیزه (فرآیند تبدیل ارزش یک دارایی واقعی به یک توکن دیجیتال بر روی یک بستر بلاکچین. هر توکن، نشان‌دهنده مالکیت یا حقوق مربوط به یک بخش از آن دارایی است) کرد» در حال تبدیل شدن به واقعیت است. دارایی‌های فیزیکی - از سهام و اوراق قرضه گرفته تا طلا - در حال دیجیتالی شدن هستند تا مجموعه‌ای رو به گسترش از دارایی‌های دیجیتال را تشکیل دهند. او گفت: «توکنیزه کردن دارایی‌ها نقطه شروع سرمایه‌گذاری دیجیتال است، در حالی که استیبل کوین‌ها کلید باز کردن این اکوسیستم جدید هستند. آنها سرزندگی و نقدینگی را به دنیای مالی دیجیتال تزریق می‌کنند و به عنوان پلی بین نوآوری و اعتماد عمل می‌کنند.»

او همچنین توضیح داد که شفافیت و تغییرناپذیری بلاکچین در حال تغییر شکل پایه و اساس اعتماد در امور مالی مدرن است - شفافیت بازار را افزایش می‌دهد و مشارکت سرمایه‌گذاران را گسترش می‌دهد. او گفت: «امور مالی دیجیتال در آینده نه تنها توسط

فناوری، بلکه توسط مؤسسات تعریف خواهد شد. یک چارچوب اعتماد شفاف، چندلایه و فراگیر برای توسعه پایدار بازارهای سرمایه دیجیتال ضروری خواهد بود.»

نمایندگان صنعت مالی نیز این دیدگاه را تکرار کردند. شیا لی، اقتصاددان ارشد آسیا و اقیانوسیه در BBVA Research، گفت که استیبل کوین‌ها به سرعت در حال تبدیل شدن به بازیگران تأثیرگذار در بازارهای سرمایه جهانی هستند، اما رشد آنها باید با نظارت قوی همراه باشد. شیا گفت: «استیبل کوین‌ها نه واقعاً غیرمتمرکز هستند و نه ذاتاً پایدار. اعتبار آنها به طراحی نهادی و نظم نظارتی بستگی دارد.»

او تأکید کرد که هنگ کنگ به طور منحصر به فردی در موقعیت رهبری در این زمینه قرار دارد. او گفت که توسعه یک استیبل کوین با دلار هنگ کنگ به گسترش اکوسیستم Web3.0 (وب ۳ که به اینترنت نسل سوم نیز معروف است در واقع تکامل و قدم بعدی شبکه جهانی وب محسوب می‌شود) این شهر و تسریع انتقال دیجیتال بخش مالی آن کمک خواهد کرد. شیا گفت: «هنگ کنگ به عنوان پلی در سیستم مالی جهانی می‌تواند از استیبل کوین‌ها برای افزایش کارایی پرداخت‌های فرامرزی استفاده کند و در عین حال نوآوری را با مدیریت ریسک محتاطانه متعادل سازد.»

از دانشگاه گرفته تا بخش مالی، امور مالی دیجیتال در حال تبدیل شدن به یک محرک قدرتمند برای اصلاحات نهادی و گشایش بازار است. کارشناسان تأکید کردند که ادغام عمیق دیجیتالی شدن و نوآوری نظارتی، راه را برای یک مرحله هماهنگ‌تر و مقاوم‌تر از بازگشایی بازار سرمایه چین هموار می‌کند.

وو شیائوکیو، رئیس آکادمی ملی تحقیقات مالی، گفت: «عملکرد اصلی بازار سرمایه چین از تأمین مالی سنتی به تقویت نوآوری و خلق ثروت تغییر می‌کند. اصلاحات در حوزه‌های دارایی و تأمین مالی و نهادی به پیشبرد گشایش اساسی و حمایت بهتر از رشد مبتنی بر نوآوری چین کمک خواهد کرد.»

Chinadaily

جلسه شورای دولتی خواستار کاهش هزینه‌های لجستیک شد

لی کیانگ، نخست‌وزیر، روز جمعه ریاست جلسه اجرایی شورای دولتی را بر عهده داشت تا گزارشی در مورد پیشرفت اقدامات اجرایی با هدف کاهش هزینه‌های لجستیک و به‌کارگیری اقداماتی برای گسترش تجارت سبز ارائه دهد.

در این جلسه خاطرنشان شد که لجستیک نقش محوری در حمایت از نوسازی سیستم صنعتی و تسهیل گردش اقتصادی داخلی ایفا می‌کند.

شرکت‌کنندگان در این جلسه خواستار تلاش برای کاهش هزینه‌ها، بهبود کیفیت و افزایش بهره‌وری در لجستیک و ایجاد یک سیستم لجستیک مدرن، هوشمند و سبز شدند.

این تلاش‌ها شامل بهینه‌سازی ساختارهای حمل و نقل بار، سرمایه‌گذاری در تأسیسات لجستیک و انبارداری و پیشرفت زیرساخت‌های دیجیتال است.

Chinadaily

اصلاحات و قدرت گشایش، پیشرفت چین در دوره چهاردهم برنامه پنج ساله

پکن، ۱۷ اکتبر (شینخوا) -- یکی از مقامات در آخرین بخش میزگرد اقتصادی چین، یک برنامه گفتگوی تمام رسانه‌ای به میزبانی خبرگزاری شینخوا، گفت که تعهد تزلزل‌ناپذیر چین به پیشبرد اصلاحات و گشایش، نیروی محرکه اصلی دستاوردهای قابل توجه این کشور در توسعه اقتصادی و اجتماعی در طول دوره چهاردهم برنامه پنج ساله (۲۰۲۱-۲۰۲۵) بوده است.

هه جیانوو، یکی از مقامات مرکز تحقیقات توسعه شورای دولتی، بر اهمیت قطعنامه مصوب در سومین مجمع عمومی بیستمین دوره کمیته مرکزی حزب کمونیست چین در ژوئیه ۲۰۲۴ تأکید کرد و خاطرنشان کرد که این قطعنامه عزم چین را در جستجوی اصلاحات نشان می‌دهد و اعتماد به توسعه آن را تقویت می‌کند.

او همچنین مجموعه‌ای از اقداماتی را که کشور برای تعمیق اصلاحات خود انجام داده است، از جمله اقداماتی برای تسریع توسعه بازار ملی یکپارچه، کوتاه کردن فهرست منفی برای سرمایه‌گذاری خارجی و تدوین قانونی برای ارتقای بخش خصوصی، تشریح کرد.

به گفته این مقام رسمی، تلاش‌های چین برای تعمیق اصلاحات و سیاست درهای باز، در مواجهه با یک محیط بین‌المللی نامطمئن، تاب‌آوری اقتصاد را تقویت کرده است و افزود که این کشور همچنین با دنبال کردن سیاست گشایش گسترده‌تر، توسعه بازار داخلی خود را پیش می‌برد.

People's Daily

دستیابی به تولید پایدار غذا به ویژه برای کشورهایی مانند چین که نزدیک به ۲۰ درصد جمعیت، ۱۰ درصد زمین‌های زراعی و فقط ۶ درصد از منابع آب شیرین جهان را در اختیار دارد، یک چالش حیاتی است.

به گزارش خبرگزاری مهر، حسین شیرزاد، تحلیلگر مسائل بخش توسعه کشاورزی در یادداشتی اختصاصی برای خبرگزاری مهر نوشت؛ در حال حاضر، چین بیشترین میزان سویا، ذرت، گندم، برنج و لبنیات را وارد می‌کند و این وابستگی در دهه گذشته تا حد زیادی افزایش یافته است. به عنوان نمونه، ارزش واردات غلات و آرد، غلات از ۵,۱ میلیارد دلار آمریکا در سال ۲۰۱۳ میلادی ۴ برابر شده و به ۲۰,۰۸ میلیارد دلار آمریکا در سال ۲۰۲۳ رسیده است. از نظر حجم، واردات غلات ۵ برابر شده و از ۱۳,۹ میلیون تن در سال ۲۰۱۲ به ۶۵,۴ میلیون تن در سال ۲۰۲۳ رسیده است.

روندهای مشابهی را می‌توان در سایر اقلام غذایی کلیدی نیز شاهد بود.

محبوبیت غلات وارداتی

این وابستگی به واردات از سال ۲۰۱۸ تا حد زیادی افزایش یافته است؛ همزمان با جنگ تجاری آمریکا و چین این شرایط آسیب‌پذیری افزایش یافته است.

همچنین واردات ذرت در چند سال گذشته به ویژه در سال ۲۰۲۱ زمانی که چین ۲۸,۳۵ میلیون تن ذرت وارد کرده است، شاهد افزایش ۱۵۲ درصدی نسبت به سال قبل هستیم. در سال ۲۰۲۲، واردات ذرت چین به دلیل اوضاع اوکراین و همچنین استراتژی چین برای کاهش وابستگی به ایالات متحده آمریکا آسیب دید. این واقعیت همچنین با هدف «تضمین خودکفایی اساسی غلات و امنیت مطلق مواد غذایی اصلی» که توسط چین در کتاب سفید سال ۲۰۱۹ اعلام شده بود، مغایرت دارد.

محبوبیت غلات وارداتی در چین عمدتاً ناشی از این واقعیت است که قیمت غلات وارداتی مطلوب‌تر است، به ویژه برای برخی از شرکت‌های فرآوری که مایل به واردات غلات بیشتر هستند. به عنوان مثال، با در نظر گرفتن سویا، میانگین قیمت خرید سویای تولید داخل ۵۵۰۰ یوان در هر تن است که معادل ۲,۷۵ یوان در هر ۵۰۰ گرم است. در مقابل، میانگین قیمت سویای وارداتی در نیمه

نخست سال ۲۰۲۱، ۱,۷۱ یوان در هر ۵۰۰ گرم بود. بنابراین، قیمت سویای وارداتی ۱,۰۴ یوان در هر ۵۰۰ گرم ارزان‌تر از سویای تولید داخل است. همچنین از ژانویه تا ژوئیه ۲۰۲۰، میانگین قیمت ذرت وارداتی ۰,۸۷ یوان در هر ۵۰۰ گرم بود، در حالی که قیمت خرید بازار ذرت تولید داخل ۱,۳۵ یوان در هر ۵۰۰ گرم بود که منجر به اختلاف قیمت ۰,۴۸ یوان در هر ۵۰۰ گرم بین ذرت داخلی و وارداتی شد. بسیاری از شرکت‌ها و بازرگانان به دلیل این تغییر قیمت، واردات غلات را انتخاب می‌کنند.

وابستگی به واردات بذر

چین علاوه بر وابستگی به واردات غلات، به واردات بذر به ویژه در مواد غذایی غیر اساسی نیز بیش از حد وابسته است.

صنعت بذر در چین که به عنوان «چیپس کشاورزی» شناخته می‌شود با کیفیت و راندمان پایین و نیز عدم نوآوری مواجه است. اگرچه بذرهای وارداتی برای برنج و گندم کمتر از یک درصد از کل عرضه بذر آن را تشکیل می‌دهند، اما چین را از بذرهای وارداتی با کیفیت بالا نیز محروم کرده است. علاوه بر این، بخش خصوصی چین در صنعت بذر بسیار منفعل است که بیشتر به دلیل کوچک بودن آنها است که نوآوری‌های محدودی در این بخش دارد. در نتیجه، شرکت‌های چینی تنها ۵ درصد از بازار جهانی را کنترل می‌کنند که در مقایسه با شرکت‌های غربی بسیار کمتر است. اگرچه چین موفق به تهیه بذر داخلی برای غلات اصلی شده است، اما هنوز هم برای سبزیجات و ذرت باید به بذرهای خارجی تکیه کند.

همچنین کاشت تجاری محصولات اصلاح ژنتیکی شده (GM) در چین به دلیل مسائل ایمنی به ذرت و سویا محدود شده است. علاوه بر این، ایالات متحده در این بخش جایگاه غالب دارد زیرا تقریباً ۷۰ درصد از حق ثبت اختراعات در بیوتکنولوژی کشاورزی را در اختیار دارد. علاوه بر این، چین بزرگترین تولیدکننده و مصرف‌کننده سبزیجات در جهان است. با این حال، با وجود داشتن سطح زیر کشت وسیع و حجم تولید بالا، چین با وابستگی قابل توجه خارجی در زمینه بذر سبزیجات مواجه است. به عنوان مثال، چین تقریباً به طور کامل به واردات برخی از بذرهای سبزیجات مرغوب و خاص، مانند بذر هویج، کلم بروکلی، گوجه فرنگی و بادمجان وابسته است. در میان این بذرها، بذر سبزیجات پرمصرف مانند هویج و اسفناج نرخ وابستگی به واردات بیش از ۹۰ درصدی دارد. با این وجود، به طور کلی، تجارت سبزیجات چین با صادرات بیشتر از واردات مشخص می‌شود. در سال ۲۰۲۴، از ژانویه تا دسامبر، ارزش صادرات سبزیجات چین ۱۸,۶۶ میلیارد دلار و ارزش واردات ۱,۰۵ میلیارد دلار بود که منجر به مازاد تجاری ۱۷,۶۱ میلیارد دلار شد.

وابستگی به واردات سویا

سویا یک محصول مهم در صنعت خوراک دام چین بوده و همچنین به عنوان یک محصول روغنی مهم مورد استفاده قرار می‌گیرد. تقریباً ۹۵ درصد از این سویا برای تولید روغن سویا و برای پخت و پز و کنجاله سویا برای صنعت عظیم گوشت طیور و... این کشور استفاده می‌شود. بنابراین، چین به تنهایی حدود ۶۰ درصد از تجارت جهانی سویا را به خود اختصاص داده است. اگرچه تولید سویای داخلی در چند سال گذشته افزایش یافته و در سال ۲۰۲۲ به ۲۰,۲۸ میلیون تن رسیده است، اما چین هنوز حدود ۸۲ درصد از کل تقاضای سویای خود را وارد می‌کند و بزرگترین واردکننده سویا در جهان است.

واردات سویای چین از ۵۸,۳۸ میلیون تن در سال ۲۰۱۲ به حدود ۹۱ میلیون تن در سال ۲۰۲۲ به طور قابل توجهی افزایش یافته است که بالاترین میزان واردات تاکنون در سال ۲۰۲۰ با بیش از ۱۰۰ میلیون تن بوده است. بنابراین، این موضوع در طول جنگ تجاری ایالات متحده آمریکا و چین به یک مسئله بسیار بحث‌برانگیز تبدیل شده بود، زیرا ایالات متحده در سال ۲۰۲۲ حدود ۱۶ میلیارد دلار سویا تأمین کرد که تقریباً یک‌سوم کل واردات سویای چین را تشکیل می‌داد. آمریکا و برزیل به تنهایی ۹۰ درصد از

واردات سویای چین را تشکیل می‌دهند. اگرچه این وابستگی از سال ۲۰۱۸ به دلیل جنگ تجاری کاهش یافته است، اما با توجه به گزینه‌های محدود چین، هنوز هم قابل توجه است.

چین تا سال ۲۰۱۹ تنها حدود ۹ درصد از زمین‌های قابل کشت جهان (حدود ۲,۳ میلیارد مو) را در اختیار داشت که می‌توانست بیش از ۲۰ درصد از جمعیت جهان را تغذیه کند. بنابراین، لی کیانگ، نخست وزیر جدید بر هدف چین برای افزایش تولید کشاورزی با تمرکز بر گسترش زمین‌های قابل کشت تأکید داشت. بر این اساس، «طرح کلی برنامه‌ریزی ملی زمین (۲۰۱۶-۲۰۳۰)» پیشنهاد کرده است که تا سال ۲۰۳۰ میلادی ۱,۲ میلیارد مو (۱۹۷ میلیون هکتار) زمین کشاورزی با کیفیت بالا ساخته شود تا تولید داخلی افزایش یابد. در مورد محصولات خاص، چین قصد دارد تولید سویای داخلی را تا پایان سال ۲۰۲۵ تقریباً ۴۰ درصد افزایش دهد. با این حال، چالش‌هایی مانند عملکرد پایین در واحد سطح، مزایای نسبی پایین کشت سویا و ارتباط ضعیف بین تولیدکنندگان و بازارها دارد. از این رو، وزارت کشاورزی و امور روستایی به تازگی یک برنامه ۱۰ ماده‌ای برای ترویج تولید داخلی سویا راه‌اندازی کرده است. این برنامه شامل اقداماتی مانند افزایش یارانه‌ها، حمایت مالی و اعتباری از تولیدکنندگان سویا، ترویج کشت مخلوط سویا با ذرت، تقویت زنجیره تأمین سویا از مزارع تا بازارها و... است.

چین همچنین بر گسترش ظرفیت ذخیره‌سازی خود برای غلات کلیدی غذایی تمرکز کرده است. اگرچه ذخیره‌سازی مواد غذایی با هدف رفع کمبودهای ساختاری انجام می‌شود، اما همواره از نظر افزایش قیمت و کمبود، پیامدهایی برای امنیت غذایی جهانی خواهد داشت. علاوه بر این، چین برای بهبود کیفیت بذر، گسترش مراکز پرورش و تولید بذر تحت حمایت دولت را اعلام کرد. هدف این کشور تضمین تأمین ۸۰ درصد بذر از این پایگاه‌ها تا سال ۲۰۲۵ است. به طور مشابه، چین بازنگری در صنعت بذرهای تراریخته را برای تحریک نوآوری در این بخش آغاز کرده است. این شامل اقداماتی مانند آزادسازی الزامات آزمایشی، تقویت ارزیابی‌های ایمنی و تشویق پایگاه‌های تحقیقاتی مستقل است. همچنین این تسلط ایالات متحده بر واردات مواد غذایی چین می‌تواند در بحبوحه جنگ تجاری ایالات متحده و چین برای چین مضر باشد. از این رو، چین واردات خود از برزیل، آرژانتین و استرالیا را تغییر جهت داده است تا از آسیب‌پذیری ناشی از منابع آمریکا جلوگیری کند. در نتیجه، برزیل به بزرگترین شریک تجاری کشاورزی چین تبدیل شده است و حدود ۴۵ میلیارد دلار یا ۲۰ درصد از واردات کشاورزی چین را از سال ۲۰۲۱ به خود اختصاص داده است.

چین همچنین با استرالیا قراردادی برای از سرگیری عرضه جو منعقد کرده است که وابستگی آن به کشورهای اروپایی برای جو را کاهش می‌دهد. بنابراین، چین دائماً در تلاش بوده است تا وابستگی خود به کشورهای غربی را کاهش دهد که منجر به افزایش واردات آن از سایر کشورهای در حال توسعه شده است.

سخن پایانی

در مواجهه با ترامپیسم و تغییرات اقلیمی جهانی، دستیابی به تولید پایدار غذا به ویژه برای کشورهایی با جمعیت زیاد مانند چین، یک چالش حیاتی است. با نزدیک به ۲۰ درصد از جمعیت جهان، اما کمتر از ۱۰ درصد از زمین‌های زراعی جهان و تنها ۶ درصد از منابع آب شیرین آن، چالش‌های امنیت غذایی چین به طور منحصربه‌فردی مشخص است.

این عدم تعادل بین اندازه جمعیت و در دسترس بودن منابع طبیعی، اهمیت درک و پرداختن به مسائل تولید و عرضه مواد غذایی در چین را برجسته می‌کند. تحقق مداوم منافع اقتصادی برای شهروندان عادی، سنگ بنای مشروعیت حزب کمونیست چین در مناسبات با شهروندان خود بوده است. با این حال، عدم موفقیت در تضمین امنیت غذایی می‌تواند به سرعت این مشروعیت را از بین ببرد. این امر از اعتراض پل سیتونگ چند روز قبل از بیستمین کنگره حزب آشکار شد، جایی که معترضان به جای آزمایش کووید، خواستار غذا شدند.

علاوه بر این، این موضوع همچنین پیامدهایی برای محاسبات سیاست خارجی چین دارد؛ همانطور که از وابستگی سویای چین به ایالات متحده که در طول جنگ تجاری مورد سوءاستفاده قرار گرفته مشهود است.

اگرچه چین در حال حاضر در تضمین امنیت غذایی موفق است، اما هرگونه اختلال در زنجیره تأمین جهانی غذا، می‌تواند به دلیل وابستگی بیشتر به واردات چین، تأثیر جدی‌تری داشته باشد. این امر همچنین می‌تواند به عنوان یک آسیب‌پذیری برای چین در صورت تحریم‌های احتمالی غرب علیه جنگ چین و تایوان باشد.

بنابراین، چین قصد دارد قبل از هرگونه اقدام رادیکال علیه تایوان، تا حد امکان مواد غذایی را در داخل کشور تأمین کند. اینکه آیا چین با توجه به زمین‌های زراعی محدود و سایر مسائل داخلی خود می‌تواند به این هدف دست یابد یا خیر، چیزی است که باید در سال‌های آینده دید.

واردات مواد غذایی علاوه بر اینکه مبتنی بر بازار است، می‌تواند نیازهای دیپلماتیک را نیز برآورده کند. به عنوان مثال، وقتی چین وارد بازار بین‌المللی راه آهن‌های پرسرعت شد، از طریق طرح کمربند و جاده و تبادل پروژه‌های ساخت راه آهن پرسرعت، منابع متعددی را به دست آورد و در نتیجه واردات مقدار مشخصی از مواد غذایی را ضروری کرد. با پیچیده‌تر شدن اوضاع بین‌المللی، ممکن است مواقعی پیش بیاید که تجارت اقتصادی با سایر کشورها ضروری شود؛ بنابراین بازار مصرف محصولات کشاورزی برای چین یک مزیت محسوب می‌شود.

واردات تعداد مناسبی از محصولات کشاورزی می‌تواند قدرت چانه‌زنی در مذاکرات دیپلماتیک را افزایش دهد. به عنوان مثال، واردات سویا از ایالات متحده قبلاً آخرین راه حل چین بود. در نتیجه برخی از کشورها با اذعان به اینکه تجارت محصولات کشاورزی در همکاری‌های اقتصادی اجتناب ناپذیر است، از نزدیک با چین ارتباط برقرار می‌کنند. افزایش قابل توجه حجم واردات غلات و میوه‌ها نیز ممکن است به دلیل عوامل سیاسی باشد که از حجم کل واردات غلات مورد انتظار فراتر می‌رود.

مهر

چین بی‌سروصدا در حال بازنویسی نقشه صنعت فلزات جهان است؛ کشوری که از ابتدای ۲۰۲۵ با کاهش ۱۰۵ درصدی تولید فولاد و جهش ۲۰۶ درصدی آلومینیوم، به موتور اصلی فلزات سبز جهان تبدیل شده است. پیامد این چرخش، از بازار بوکسیت گینه تا رشد قیمت شمش آلومینیوم ایران، زنجیره تأمین جهانی را دگرگون کرده است.

در حالی که جهان هنوز درگیر سایه رکود و بحران انرژی است، چین بی‌سر و صدا در حال بازتعریف نقشه صنعت فلزات جهان است؛ کشوری که از آغاز سال ۲۰۲۵ با کاهش ۱۰۵ درصدی تولید فولاد و جهش ۲۰۶ درصدی آلومینیوم، مسیر جدیدی را برای آینده اقتصاد صنعتی ترسیم کرده است. این واگرایی که از تحول ساختاری در سیاست‌های انرژی پکن نشأت می‌گیرد، پیامدهایی فراتر از مرزهای آسیا دارد؛ از بازار جهانی بوکسیت در گینه تا رشد قیمت شمش آلومینیوم در ایران، همه را به چرخشی بزرگ در زنجیره فلزات سبز سوق داده است.

تحول تازه در بخش فلزات چین نشانه انتقال از رویکرد سنتی مبتنی بر فولاد و زغال‌سنگ به سمت اقتصاد سبز با محوریت فلزات سبک و تجدیدپذیر است. داده‌های رسمی اداره ملی آمار چین و گزارش رویترز نشان می‌دهد تولید فولاد خام این کشور در ۲ ماهه نخست سال به‌رغم حاشیه سود بهتر، ۱۰۵ درصد کاهش یافته است. این افت نتیجه اجرای محدودیت‌های ظرفیت و طرح کاهش مصرف زغال‌سنگ در صنایع انرژی‌بر است. در مقابل، تولید آلومینیوم اولیه در ۳ ماهه نخست سال رشد ۲۰۶ درصدی داشته و به سطح بی‌سابقه‌ای از تقاضای داخلی رسیده است.

پکن اکنون آگاهانه در حال ساخت ستون تازه‌ای برای اقتصاد فلزی خود است. سیاست‌های صنعتی جدید، تمرکز را از پروژه‌های ساختمانی سنتی به صنایع جایگزین از جمله خودروهای برقی، باتری‌های ذخیره انرژی و زیرساخت‌های برق فوق‌ولتاژ منتقل کرده است. گزارش وزارت صنعت چین نشان می‌دهد در بخش خودروهای برقی، مصرف آلومینیوم در سه‌ماهه اول سال نسبت به مدت مشابه سال قبل بیش از ۵ درصد رشد داشته است.

بوکسیت گینه؛ ماده خام آینده چین

پشت پرده این رشد، زنجیره‌ای پیچیده از تأمین مواد اولیه نهفته است. گینه، کشوری در غرب آفریقا، اکنون تقریباً نیمی از خوراک بوکسیت چین را در اختیار دارد. طبق برآوردها، صادرات بوکسیت گینه در سه ماهه سوم سال ۲۰۲۵ با رشد ۲۳ درصدی به ۳۹۰۴ میلیون تن رسید. سهم شرکت‌های چینی از این صادرات ۵۴٫۶ درصد بود که نشان می‌دهد وابستگی ژئواقتصادی پکن به منابع آفریقایی در حال تقویت است.

فشار جهانی بر فولاد

در نقطه مقابل، بخش فولاد چین با فشار کاهش صادرات و رکود ساخت‌وسازهای داخلی روبه‌رو شده است. آمار انجمن فولاد جهانی نشان می‌دهد صادرات میلگرد چین به آسیای جنوب شرقی در نیمه نخست ۲۰۲۵ بیش از ۹ درصد افت کرده است. دولت پکن نیز برای جلوگیری از انباشت مازاد فولاد، برنامه کاهش ظرفیت تا پایان سال ۲۰۲۶ را در دستور کار دارد.

در بورس لندن، قیمت فولاد در فصل بهار در محدوده ۵۱۰ دلار در هر تن تثبیت شد، در حالی که قیمت آلومینیوم با وجود افت تقاضای اروپا، در سطح مقاومتی ۲۵۵۰ دلار باقی ماند. این تفاوت روند، نماد کامل جابه‌جایی قدرت میان دو فلز استراتژیک است.

چرخش ساختاری و پیامدهای جهانی

کارشناسان انرژی و بازارهای کالایی معتقدند واگرایی فولاد و آلومینیوم در چین نشانه آغاز دوران صنعتی جدیدی است که بر مبنای مصرف انرژی تجدیدپذیر، کاهش آلاینده‌گی و بهره‌وری بالا استوار است. کاهش تولید فولاد احتمال افت جهانی قیمت را افزایش می‌دهد، اما محدودیت در عرضه آلومینیوم، ریسک کمبود و بی‌ثباتی را در بازارهای آینده‌نگر تقویت کرده است. بر اساس برآورد IAI، اگر روند کنونی ادامه یابد، تولید آلومینیوم اولیه چین تا پایان سال ۲۰۲۵ به سقف تاریخی ۴۳ میلیون تن خواهد رسید، رقمی که به معنای تثبیت کامل سلطه چین در زنجیره ارزش فلزات سبک جهان است.

پیامد برای ایران و منطقه

همزمان با این رقابت جهانی، ایران نیز از مسیر رشد آلومینیوم چین منتفع شده است. کاهش نسبی قیمت فولاد در بازارهای منطقه فرصت صادرات بیشتری برای فولاد مبارکه و خوزستان فراهم کرده است، در حالی که رشد نرخ جهانی آلومینیوم سودآوری شرکت‌های ایرالکو و المهدی را افزایش داده است. طبق گزارش گمرک ایران، میانگین قیمت صادراتی شمش آلومینیوم کشور در نیمه نخست ۱۴۰۴ با رشد ۱۱ درصدی به ۲۳۴۰ دلار در هر تن رسیده است.

سخن پایانی

چین با کاهش فولاد و صعود آلومینیوم، نه تنها سیاست صنعتی خود را تغییر داده بلکه مفهوم جدیدی از قدرت صنعتی را به جهان معرفی کرده است: موتور سبز رشد جهانی. این دگرگونی، از گینه آفریقا تا ایران و از لندن تا شانگهای، بازیگران بازار فلزات را وارد عصر تازه‌ای از رقابت کرده است عصری که در آن پایداری انرژی، فناوری‌های برقی و مواد خام استراتژیک جای فولاد و زغال سنگ را خواهد گرفت.

سرانه